

for og imod sig selv. På den ene side går hr. Keld Albrechtsen imod protektionisme, men på den anden side siger han, at vi skal have lov til at give statsstøtte til nogle forskellige projekter. Hr. Keld Albrechtsen har altså nogle projekter, som han mener er gode. Frankrig og England ville garanteret have nogle andre. Men hr. Keld Albrechtsen sagde i sit indlæg, at Domstolen sandsynligvis er vores sidste mulighed for at undgå denne statsstøtte.

Jeg synes ikke, det hænger sammen. Jeg synes for øvrigt heller ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål, nemlig om Enhedslisten, når nu hr. Keld Albrechtsen selv i sit indlæg sagde, at Domstolen er vores sidste mulighed, vil være med til, at den danske regering skal afprøve denne – som hr. Keld Albrechtsen siger – sidste mulighed og dermed signalere, at man er villig til i et helt andet omfang, end man gør nu, at gå ind i f.eks. Air France-sagen, som er et brilliant eksempel til at illustrere denne problemstilling.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er jo snart sådan, at man ikke ved, om man tør blande sig i denne her diskussion. Men jeg er lidt fascineret af hr. Keld Albrechtsens argumentation omkring statsstøtte.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at det, der er behov for, er en aftale, hvor man regulerer statsstøtten, og jeg ved ikke, om det er, fordi hr. Albrechtsen er unionsmodstander, at han ikke har fundet ud af, at en sådan aftale faktisk allerede eksisterer. Den hedder nemlig EU.

Det er jo ikke sådan, at der er forbud mod statsstøtte. Det er faktisk sådan, at der fastsættes regler for, hvordan statsstøtte ydes, på hvilke vilkår osv., og det kan være, at der er mere behov for, at hr. Keld Albrechtsen gik ind i en produktudvikling af den diskussion i stedet for at sige, at han slet ikke vil have en sådan aftale.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og så må vi snart tilbage til ordførrækken, hvor det er hr. Bertel Haarder.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at vi med det sidste indlæg nærmer os sagens kerne så meget, at alle vil kunne se, hvad det handler om.

Problemet med de regler, som eksisterer i dag, er, at de er liberalistiske, og at de bygger på

et grundlag, som er en illusion, nemlig det grundlag, at man kan bruge unionsmagt til at tvinge stater som Tyskland og Frankrig til at gøre noget, som de grundlæggende ikke vil.

Det er de to hovedproblemer ved det nuværende regelsæt: Det er liberalistisk, det er unionistisk. Derfor virker det naturligvis ikke, og derfor kan man ikke løse problemerne ad den vej. Men jeg vil gerne være med til at diskutere retningslinjer for statsstøtte. Det er jo netop det, jeg efterlyser. Lad os få nogle realistiske retningslinjer, der ikke er liberalistiske, men som bygger på, at staten skal blande sig i styringen af produktionen. Naturligvis skal den det; det gør den jo også i forvejen. Man vil bare ikke indrømme det, fordi man er liberalister. Lad os få disse regelsæt, lad os få den diskussion. Så kan vi måske løse nogle af de problemer.

Så vil jeg gerne understrege endnu en gang over for hr. Kristian Thulesen Dahl, at Enhedslisten ikke modsætter sig disse retssager, for vi er jo trængt op i en krog, fordi vi har det regime, som vi har. Vi modsætter os ikke disse retssager. Vi har på den anden side heller ikke noget grundlag for at kritisere den fremgangsmåde, som regeringen har valgt i lige netop sagen om luffarten, som har været drøftet i Europaudvalget, hvor regeringen har skønnet – så vidt jeg har forstået af hele den sag – at den bedste mulighed for at føre en retssag var at deltage på en mere indirekte måde. Det er det mere tekniske spørgsmål om, hvordan en retssag bedst føres og sådan noget. Der håber jeg regeringens skøn er rigtig. Det er det udgangspunkt, jeg har taget lige præcis i den sag.

Formanden:

Så er det hr. Bertel Haarder som privatist.

Bertel Haarder (V):

Svindler skal bekæmpes, og det ville være flot, hvis Danmark kunne gå foran. Men jeg tror ikke, vi kommer langt med den blanding af selvoghed og naivitet, som denne debat ofte er præget af. Vi danske vil helst se os selv som det lille uskyldige land omgivet af store grimme magter, der svindler og putter gift i vores mad.

Derfor var det for mig, må jeg indrømme, en særlig fornøjelse at overvære hele revisionsdebatten i Strasbourg for fire uger siden, hvor Danmark blev nævnt som et af de lande, som på forskellig vis havde besvær med at leve op til de idealer, man må sætte for forvaltning af offentlig administration. Måske er noget af kritikken mod